

foged- eller Hjælpefogedbestillinger, ja, saalænge Politivæsenet paa Landet staaer paa den Fod, hvorpaa det nu staaer, vil jeg endogsaa ansee det for rigtigere, om man var gaaet i modsat Retning og havde bestemt, at der i ethvert Sogn skulde være en Hjælpefoged. Det er nemlig en Selsølg, at Sognefogder kan blive pludselig syg, kan ligesom alle andre Mennesker forlade sit Hjem og reise til Kjøbstaden; men i saadanne Tilfælde vil der, naar Lovforslagets Bestemmelse tages tilfølge, ikke i Sognet være nogen Person, der er udrustet med den fornødne Autoritet til at vedligeholde den offentlige Orden. Selsø naar Sognefogden er tilstede, indtræffer der nemlig Tilfælde, hvor det er høist nødvendigt for ham at have en Assistent eller Medhjælper, navnlig naar han skal anholde Løsgængere og Betlere, eller han skal tilvejebringe Orden ved Slagsmaal o. s. v. I saadanne Tilfælde er det nødvendigt for ham at have en Medhjælper, for at denne kan afgive Vidnesbyrd om, hvad der fra hans Side er passeret, og for at han ikke skal udsættes for Fornærmelser eller møde Modstand. Den Beføstning, som vilde følge af, at Sognefogden havde en saadan Medhjælper, vilde ikke være af nogen stor Betydning, thi det er kun undtagelsesviis, at hans Assistance er fornøden, og hvis Bederlaget blev bestemt til $\frac{1}{4}$ af Sognefogdens Løn, vilde Budfogden deri have rigelig Erstatning. Dette med Hensyn til de saakaldte Budfogder.

Hvad § 3 angaaer, da er den hele Bestemmelse om, at Sognefogderne skulle bruges

som Bidner, oprindelig indført for at skaffe dem en Forhøielse i deres Indtægter; men dette Forhold har nu forandret sig saaledes, at hvad der før var en Fordeel, nu er blevet en Byrde, idet det aldeles ingen Erstatning er for Sognefogden, at han, for at overvære en Løvsreuction fra Morgen til Aften, i hvilken Anledning han endogsaa maa skeemaa gjøre en lang Reise frem og tilbage, faaer en Betaling af 3 Mk. 6 Sk., for at overvære Auction over faste Eiendomme 2 Mk. 6 Sk., og for en Fogedforretning 2 Mk. 4 Sk., hvilken Betaling ikke er Mere end Halvdelen af hvad en Arbeidsmand kan fortjene om Dagen. — Hvad Alderstillagdene i § 2 angaaer, maa jeg tiltræde, hvad den sidste ærede Taler fremførte, nemlig, at Bestemmelsen derom ikke er heldig, thi det er jo ikke saa vigtigt, at en Sognefoged vedbliver at være i sin Bestilling, som at han udfører den forsvarligt i den Tid, han er i den, og, saaer han en anstændig Godtgørelse for sit Arbejde, vil han ogsaa vedblive dermed. Derimod kan jeg ikke tiltræde, hvad den første ærede Taler udhævede, at det Maximum, som er sat for Sognefogdernes Løn, skulde være for høit; thi der er mange Sognefogder, der have et saa besværligt Arbejde, at de saa at sige intet Andet kunne bestille, end at bestyre deres Sognefogedbestilling, og i saa Fald er 100 Rd. kun en meget ringe Erstatning; det forekommer mig derfor, at denne Erstatning burde sættes noget højere, saaledes at Sognefogden dog fik Saameget, han behøvede, til at lønne og koste en Karl, der kunde udføre hans eget Arbejde.